

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XXIV. Fidem posside cum Amico in paupertate illius, ut & in bonis illius
læteris. Eccl. 22. v. 28.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

cum ipso, ut decet Dominum tam benignum supra quam credi possit. *Etiā si occiderit me, in ipso sperabo. ita te quoque dicere oportet, ut eum trahes pro merito. sed ut ostendas te quoque*

ex parte tua non omitturum, quod facere par est, mox adiungendum est: *Veruntamen vias meas in conspectu ejus arguam, & ipse erit Salvator meus*
Job. 13. v. 15.

XXIV.

Fidem posside cum Amico in paupertate illius, ut & in bonis illius letaris. Eccl. 12. v. 18.

Considera, quamdiu felix est aliquis, discernere non posse inter amicos veros & falsos, quia tam isti quam illi pariter circumstant ad exhibenda obsequia. Ut discernat, necesse est, etsi grave accidat, mutare fortunam, & ex felice, cum minime putaret, fieri miserum. *In malitia illius amicus agnitus est.* Eccl. 12. v. 9. & hem unam e præcipuis causis, ob quas Rex gloriæ, si ita loqui liceat, sortem mutat, & e sublimissimo Majestatis suæ throno jam jam sit descendere paratus, ut in stabulo nascatur. Vult esse manifestā fidelitatem amantium. o quam multi etiam eorum, qui illum adorabant, quamdiu de throno suo liberali manu thesauros deplebat in populos, dum jacere nunc vident in præsepio nudum, argentem, gementem, ita illum fastidient, ut nec nosse quidem juraturi sint! Tu quid ages? an videris tibi satis paratus ad assistendum, & adhaerendum etiam in tali statu Paupertatis extremæ? Beatus eris, si hoc feceris. certò persuadere tibi potes, cum aliquando iterum occupaverit solium, unde nunc descen-

dit, nemini largiora daturum præmia in fortuna propria, quam qui cum non deseruit in adversa. *Fidem posside cum Amico in paupertate illius, ut & in bonis illius letaris.*

2. Considera, quid sit esse fidelem JESU in statu suo paupere. *Fidem posside cum Amico in paupertate illius.* Est libenter ferre cum ipso similem Paupertatem, & est libenter eam sublevare. Primum sit relinquendo propter Christum, quidquid proprii possidetur: Alterum servando quidem, sed ut piè subinde inter pauperes dispenses. Credes fortassis hoc secundum gratius illi fore, cum verbis tam disertis dixerit: *Quod uni ex minimis meis fecistis, mihi fecistis.* Sed vehementer falleris. primum illi gratius est. Amor, quo ad sua feruntur commoda, multis proprium fascinat intellectum, ut videatur laudabilius, salubrius, consultius sublevare quam sustinere Domini Paupertatem. Non est ita. quem putas in Evangelio laudatum magis Zacharum elemosynarium etiam præclarissimum, an Petrum, Jacobum, Joannem, Andream,
Ggg ggg 3 qui

qui cum nihil haberent in mundo nisi unam naviculam, hanc quoque pro DEO reliquerunt? Isti pauca relinquendo Apostolici muneris honorem adepti sunt, ille multa donando tantum non est consecutus: sed. ut S. Hieronymus notavit, staturam suam pusillam retinuit, etiam postquam propriæ domûs hospitio Dominum recepit, aluitque. Tanto pluris sit, qui mendicat cum Christo, quam qui Christi causâ succurrit etiam maximæ mendicantium turbæ. nec mirum, ille simul cum Christo ejus patitur miseras, iste solùm compatitur. quid putas? an fortè actum esse meriti adeò excelsi eompati potius proximi miseris, quam eas pati? non ita vel ipse demon se judicare monstravit, qui risit Jobum tanquam hominem bonum quidem, sed minimè perfectum, dum vidit ejus palatium factum diversorium pauperum, tunc mutire desit, cum vidit post ruinam palatij, patienter tulisse, quod non esset, qui illum in summa paupertate sua reciperet. noli ergo tu quoque blandiri tibi, ceu magis expediat sanctè tua expendere, quam ijs te spoliare, ut nudus nudum Christum sequaris. Quidsi autem neutrum faceres, & nec tuis te expoliare, ut patiaris cum Christo, & nec quidem expenderes, prout solet contingere, ut compatiaris? certè ad ejus divitias aspirare non poteris, si fidem illi servare nolueris in magna paupertate sua. *Fidem posside cum Amico in paupertate illius, ut in bonis illius lateris.*

3. Considera, quæ futura sunt divitiarum, quibus JESUS denique te deponitur, si illi fueris Amicus fidem in paupertate, quam modo velle potueris. Dubium non est eas fore diuturni generis, temporales, & æternas, bene enim fidelis fueris in ejusmodi paupertate, benevolè eam sublevando: si fidelis fueris eam tolerando, non solum Paradisum tibi dabit, sed etiam terram Centuplum, quod promittit in proportione servata inter eos, qui cum ipso facultates suas partiti sunt, de qui illis penitus renunciaverunt. Videtur tamen præcipuè hoc loco velle intelligere æternas, unde non dicit simpliciter: *Fidem posside cum Amico in paupertate illius, ut & de bonis illius lateris, sed præterea dicit, ut & in bonis illius lateris.* Quis ergo non vult in ejusmodi bonis tua ponenda et lætitia, eò te debere pertrahere, qui illa sunt stabilia. *Anima ejus in bonis memorabitur.* Pl. 24. v. 14. & quantum lætitiarum pones in ijs bonis, eorum continuò sunt subiecta periculo perire, uti sunt terrena? in illis tantum verà ponenda est, quæ nunquam mutantur, qualia sunt æterna? Vides item, quæ sit ista mira commutatio sublevando vel ferendo paupertatem Domini illi dederis bona tua, quæ multo sunt valoris: & ille remunerando vice versâ dabit sua, quæ sunt valoris infiniti. Sed hoc nimirum est esse fidelem in paupertate sua Principij, qualis est Christus. Si fidelis fueris Regi terræ, qui à fastigio fortunæ de-

jectus est, quid demum dare tibi poterit, recuperato Regno? ad summum exiguam ejus partem tibi donabit. at si fidelis Christo fueris, faciet integro suo regno te frui. unde non dicitur tibi: *Eidem posside cum Amico in paupertate istius, ut & de bonis illius lateris.* dicitur

in bonis, ut constet, ipsum ejus regnum totum fore tuum non secus, ac si hereditate comparâsses. *In tempore tribulationis illius permansit illi fidelis, ut & in hereditate illius coheres sit.* Eccl. 22. v. 29. Ecce id claris expressum verbis.

XXV.

Solenne Festum Natalis Domini.

Apparuit gratia DEI Salvatoris nostri omnibus hominibus, erudiens nos, ut abnegantes impietatem, & secularia desideria, sobriè, & justè, & piè vivamus in hoc seculo, expectantes beatam spem, & adventum gloriæ Magni DEI, & Salvatoris nostri JESU Christi. Tit. 2. v. 11.

1. Considera Gratiam, cujus hoc loco fit mentio, esse ardentissimum amorem Christi erga nos, amorem, haud dubiè nunquam à nobis promeritum, & ideo omnino gratuitum. *Gratia.* Jam verò hic Amor in DEI Filio semper idem extitit: quis nescit? sed non semper apparuit. Apparuit singularissimo quodam modo hodierno die, quo pro salute nostra visus est cubare super fœnum, humana carne indutus, nudus, parvulus, tremens, ac præcipuè infusus lacrymis, quas jam pro nobis stillare cepit ex oculis. atque hoc dicere voluit Apostolus, cum ait: *Apparuit gratia DEI Salvatoris nostri.* Hactenus hæc gratia non nisi in Cælo fuit: *Domine in Cælo Misericordia tua.*

Pf. 35. v. 6. nunc demum de Cælo in terram descendit. & idcirco, si hactenus fuit promissa hominibus, vaticinijs prædicta, aut varijs adumbrata figuris, hodie manifestè apparuit. Porro quid esset, si hoc ipso die, quo tam luculentus apparuit amor Christi versus te, nihil appareret amoris tui erga Christum? at Amor uno tantum modo apparet; apparet in operibus. *In hoc cognovimus charitatem DEI, quoniam ille animam suam pro nobis posuit.* 1. Jo. 3. v. 16.

2. Considera, quomodo dici possit hic Amor DEI nostri Salvatoris apparuisse omnibus hominibus, cum tot sint, qui non cognoverint, imò nec hodie cognoscant. Causa est, quòd ille ex parte sua nihil omiserit, quo se daret cogno-